

Samroða við Karl Jespersen og Teddy Mikkelsen, stjórnarlimir F. F.s

I samroðu, blaðið hefur havt við stjórnarlimir Føroya Fiskimannafelags í Suðuroy, upplýsa teir, at teir á stjórnarfundinum lögdu fram fullfíggað uppskot frá Suðuroyingum:

1) Um bruttosáttmála, Erlendur heldur uppá at fáa skerpað eftiransan við útreiðslunum við netto-sáttmála. Men stóðan hjá Suðuroyingum vann meirluta fyrri sær. Uppskotið Suðuroyinga varð kortini ikki innsett við tølum og øðrum einkulheitum, sum beint hevði verið; men einans ein úrdráttur av høvuðsheitunum. Henda broyting kom í av uppskoti Erlends og vikin-ði sjálvandi um stóðuna.

2) 1000 kr. minstuløn á javnt við javnaðaruppskotið, og 750 kr. um mánaðin í forskotsrindan góldið 14. hvønn dag, fyrstu ferð 8 dagar aftaná mynsttringina.

3) Fritíð við løn, 6 %, sum javnaðarmenn settu uppskot um.

— Viðv. íslandsfiskimannunum høvdu Karl Jespersen, Teddy Mikkelsen og Poul Holm, sum Suðuroyar umboðsmenn, sama uppskotið sum í fjór varð felt av meirlutanum í stjórnini.

Hetta uppskotið var, at eingin skuldi fara upp, fyrr enn allir pengarnir vóru komnir heim, og at maður skuldi vera uppi í Íslandi at ganga Føroyingum til handa og royndu at tryggja teimum, at teir ikki skuldu verða fyrri tapi av krónufelli ella øðrum fíggarligum hendinum í Íslandi, bæði hvat ið viðv. peningi, ið teir høvdu vunnið áður, men ikki fingið góldið og peningi, teir komu at vinna.

Viðvíkjandi teimum 55 % í yvirflutningsgjaldi, sum Íslendingar nú hava lagt á føroyska arbeiðslon á sjógvi og landi, «søgu vit — siga teir — at fiskimenninir beinan vegin høvdu vist stóðu sína við at pakka sekkin og fara heim beinan vegin, og vóru vit ikki fyrri, at samráðast, kundi um annað enn fulla løn á javnt við Íslendingar, og hana alla flutta heim. Henda stóða vann eftir orðadrátti stjórnina fyrri sær.

Nú er ikki at slaka,« leggja teir aftrat.

Hvat sigur tú, Teddy, um Karl Jespersen sum formann, um hann verður valdur? Hann er jú valevni.

— Eg skal beinan vegin svara, at gløggari, edrúligari, idnari og betri organisasjonsmann kunnu fiski-

menn ikki fáa tít formann fyrri felag sitt. Ein formaður skal vera altíð vakinn og ongatið missa seg sjálvan burtur, ella vera frá viti sinum og skili. Ti hann, ið er tað, kann verða felagsmonnum sinum til ómetaligan skaða. Men hetta vil sum sagt Karl ikki vera, hann er royndur. Eg havi arbeitt so nógv saman við honum, eg kenni hann og vil fegin borga fyrri, at vit sum sagt ikki kunnu fáa betri mann enn hann. Eg vil tí ráða øllum mínum lagsbrøður til at velja hann til formann Føroya Fiskimannafelags.

Hitt kenda JÓLAØLIÐ

frá Føroya Bjór
er nú aftur at fáa!

Solan byrjar MÁNADAGIN!

Hin føroyski Bróðurkredsurn á havinum

Hevar, um Gud vil, ársfesti í Klakksvík 4.—7. desember 1958. Tann, ið ikki veit sær innivist, biðist venda sær til Alfred Petersen, telefon 33, Klakksvík, helst innan 2. desember.

Limir biðast sum flestir koma við, annars eru øll vælkomn.

Stýrið.

Syndarlig vanlukka

Ein vanlukka hendi týsdagin í Havn. Maður kom seint á kvöldi syklandi heim eftir hospitalsvegnum frá arbeiði á sjómannsskúlan. Við Rættará kom ein bilur koyrandi og bar ikki mætari á, enn at maðurin varð ákoyrdur og slongdur av sykluni og varð funnin liggjandi niðurvíð brunna yvir Rættará — sjónliga livleysur. Fólk, sum komnir var til fann mannin; men tá sást bilurin ikki. Hann var rýmdur. Maðurin var Hilbert Simonsen. — Hann varð síðan beinanvegin fluttur á sjúkrahúsið og hevur hann fingið kraniubrot og brotið beinið.

Lögreglan fór beinan vegin undir at granska málið og fann bilstjórann sum hevur vígingið at hava koyrt á mannin.

Ein óhugnalig vanlukka — og ein óhugnaligur atburður av einum bilstjóra.

Glastríbøkurnar

Glastríbøkurnar røpar Lærarafelagið ter tólv smábøkurnar, tað nú hevur givið út í samarbeiði við Illustrationsforlaget í Keypmannahavn.

Hetta eru bert smáar bókur, tólv bløð og so perma hvor. Men hvørt petti í bókini er livandi av myndum og litum. Her eru blomstur og dyr, menniskjur og dukkur, hus og hvat tað nú er, so fult av livi og ljómandi líti, at tað tekur um hjartað. Myndirnar og tað sindrið av tekst sum er, siga frá einari søgu í hvørjari bókini. Hesar søgur eru lagaðar eftir tí einfalda fatievi, smábørnin verða hildin at hava.

Myndirnar eru gjørdar av amerikanskum listafólki og søgurnar við. Hesar bókur eru so farnar víða um lond. Orðini eru umsett til føroyskt:

Bók 1 og 2 av Poul E. Petersen lærara — sögurnar »Dunnu Billa horvin« og »Hundahvølpurin, sum fekk sólina at risa.« Bók 3 av Marius Johannesen, háskúlastjóra — sögan »Heidi«. Bók 4 av Jens P. Heinesen rithøvunda — sögan »Leingi livi litla tokið«. Bók 5 av Martin Joensen rithøvunda — sögan »Tummil litli«. Bók 6 av Flóvin Flekk rithøvunda — sögan »Komið og spælið leknie«. Bók 7 av Jóhan Kallsoy lærara — sögan »Triggir smáir kettlingar«. Bók 8 av Jákup M. Kjeld lærara — sögan »Óli oyralangi og várið«. Bók 9 av Tummus Lenvig lærara — sögan »Gelli-smelli skúlabussurin«. Bók 10 av Ludvig Petersen lærara — sögan »Petur Kanine«. Bók 11 av Jákup Follend lærara — sögan »Hvorji búgva í bóndans garði?« og bók 12 av Hans David Matras lærara — sögan »Sunnudagsdukkane«.

Soleiðis hevur Lærarafelagið sam skipað sínar góðu kreftir um hetta verk, at fáa føroyskum børnum lut í tí gleði, milliónir av børnum úti um londini hava havt av hesum

bókum. Vit eiga at vera lærarafelaginum takksom fyrri, at teir hava fingið hetta í lag, og vit eiga øll at stýðja hetta við at keypa bókurnar, ter kosta bert 2,50 kr. og eru at fáa í øllum bókabúðum.

Betri jólagáva til børn kann ikki hugsast. Her verður barnið latið inn í ein heim, sum er fullur av livi og vakurleika, av líti. Ávintýrið kagar út undan allastaðni og fier barnið sjálvt til at fabulera viðari. Og vit vaksnu bera á brá at gera tað sama, at minnst ta tíð, tá ið alt talaði til okkum, nývaknað og væl hyrt á livsins morgni.

Heðin Brú.

Bræv til Socialin

Nú eru 30 ár gingin, síðan vit javnaðarmenn fyrstu ferð settu menn inn á ting, og nú verða vit størsti flokkur á tingi til komandi tingsetu. Eg vil við hesum skrivi takka øllum, sum hava valt javnaðarflokkinn, tí tit hava givið afturhaldsflokkum eitt greitt svar á valdegnum 8. november.

Afturhaldsflokkarnir hava á tingi arbeitt móti javnaðarflokkinum, og ikki eru tað so fá mál, sum teir hava felt, sum javnaðarmenn hava lagt inn á ting. Uppgávan hjá afturhaldsflokkunum er at hava okkurt at rúmla við, summir við loysing, ein annar við sjálfstýri, og so triði við sambandi; men sannleikin er tann, at teir meina einki við tað, ið teir rúmla við, tí teir eru trykkiprovaðir, og tá hevur ikki borið til. Vit hava heimastýri í landinum, og tað hava vit javnaðarmenn nýðst at toga burtur úr sambandsflokkinum, so teir hava lítið at erpa sær av.

Ein heilsan til allar javnaðarmenn kring landið.

Peter Joensen.

Sum særdur hvalur

At úrlitið av valinum er komið teimum ymiskum flokkunum illa við, er sjón fyrri søgn. Serliga má hetta sigast um fólkaflokkinn, tí tað sást tyðiliga av skrivning teirra; tað er ikki við mjúkum orðum, Dagblaðið umrøður úrlitið aftaná valið og ta lagnu, veljararnir hava valt sær. — Tað er nú heldur ikki til at undrast á, at teir leika í, sum teir gera, tí teir ætlaðu at gera kál í grýtni, sum teir lögdu seg út undir valagitasjónini, og royndu at grava grov fyrri sínum mótsøðuflokkum, men fullu í hana sjálvir. Orðtakið sigur eisini, at tann sum gevur grov fyrri øðrum, fellur í hana sjálvur, og hetta hava so fólkaflokksmenn áannað. Av illsinni spáa teir samfelagnum ringastu lagnu, um javnaðarmenn koma til reði, men hesin spáðomur verður ikki tikin fyrri fult, tí somu menn hava roynt at spáa fyrri fólkinum fyrr.

Hesir spámann eru teir somu ið spáddu, at heimastýrisløgini kom at halda í longsta lagi fimm mánaðar. Hesir somu menn spáddu eisini undir krígunum, at peningurin, sum